

Turlederkurset 1976

TOR GRENNE

Ettermiddagen fredag 19. mars var en broget forsamling å se utenfor Trondheim Turistforenings kontor ved Leüthenhaven i Trondheim, anbragt i og blant et farvesprakende utvalg av forskjellige tureffekter; anorakker, ski, store ryggsekker av alle mulige patenter og kulører. En ting var felles: Alle var på veg til Gjevilvasshytta, og i bunnen av ryggsekken, under store dyp av ullsokker, ullgensere, ullundertøy, ørevarmere, vindsekk og nødbluss befant seg en firkantet, liten, og lett pakke med matpapir omkring. Sannsynligvis knaste det allerede godt i innholdet om man tok den opp og ristet forsiktig på den: Knækkebrød nemlig — med et pålegg som kunne gi en tannlege god grunn til å se lyset på fremtiden! JO — det var Trondheim Turistforenings vordende turledere — på veg til Gjevilvasshytta og den praktiske del av turistforeningens turlederkurs.

Bakgrunnen for det hele var hovedsaklig et ønske i TT om å gi ny næring til den tidligere så tradisjonsrike fellesturaktiviteten innen foreningen, som sørgelig nok er gått sterkt tilbake de senere år. Ved siden av et ønske om generelt å utvikle turlivet og øke fellesturaktiviteten, ville man forsøke å «gå nye veger» med hensyn til arrangementet av fellesturene, delvis også i håp om å øke publikums interesse for fellesturene. I alle fall: For å være i stand til å utvide fellesturaktiviteten måtte man ha flere turledere.

Svaret på problemet var dette kurset, hvor omtrent tjue personer deltok — og med god fordeling mellom kjønnene. Formelt ble kurset gjennomført med fire teorikvelder ved siden av den avsluttende turen til Gjevilvasshytta. Uten å gå i detaljer må det nevnes at Tore Kristian Mo var ansvarlig for mye av det som ble gjennomgått teorikveldene om fjellutstyr og fjellvett generelt. Det ble klart at oppgaven som turleder kan by på praktiske problemer som å måtte bære en ryggsekk for en deltaker eller lindre nøden for en som har pådratt seg gnagsår. På grunn av at fellesturene stort sett går langs merkede ruter og sjelden altfor langt fra folk, er det ikke ofte en turleder trenger opptre som lege eller hjelpekorps, mulighetene på disse felter begrenser seg også selv.

Etter ønske fra kursdeltakerne ble det likevel gjennomført en kurskveld med førstehjelp på programmet. Lege Jørn Magne Eggen la her vekt på aktuelle situasjoner, hvor en turleder faktisk kan være i stand til å hjelpe uten å ha noen særlig medisinsk bakgrunn. Noen hovedpunkter var gnagsår, leddskader, snøblindhet, munnsår, solforbrenning og brannså, forfrysninger, samt enkel medikamentbruk ved forskjellige smerter. Kunstig åndedrett ble selvsagt også grundig gjennomgått.

Som en generell orientering til turlederaspirantene fortalte Sverre Kirksæter om redningstjenestens administrative og operative oppbygning. Videre ble demonstrert et utvalg av noe av det som finnes av fjellutstyr på markedet i dag, utlånt fra en av byens sportsforretninger, og Turistforeningens formann orienterte om virksomheten, hyttene og noen av tur-rutene. Et av inntrykkene en sitter igjen med, er at turlederoppgaven langfra bare er av praktisk-teknisk art. Den dreier seg vel så mye om menneskelige egenskaper; alt fra evnen til å omgås

*Arbeidet med å lage en flatgrop i full gang.
Instruksjon av vordende turledere.*

Foto: Roar Nåsund. →
Foto: Roar Nåsund.

